

krænker dansk lov med sine udtalelser, så over for domstolene. Og hvor man har lov til at opføre et stunt som det, fru Elsebeth Gerner Nielsen har opført. Det kan man så mene om, hvad man vil, men det må fru Elsebeth Gerner Nielsen stå til ansvar for over for vælgerne.

Jeg kan ikke her ved afslutningen af en debat, som jeg i øvrigt synes har været vældig underholdende og principielt utrolig spændende, lade være med alligevel at henstille til overvejelse, om vi nu skal til at indlede den praksis, at hver gang et folketingsmedlem siger noget eller gør noget, man ikke er enig i, skal vi til at holde forespørgselsdebat.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til statsministeren, først fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Egentlig er jeg langt, langt hen ad vejen fuldstændig enig med statsministeren, men det, der alligevel får mig til at spørge, er, at statsministeren påpegede, at forespørgeren, hr. Niels Helveg Petersen, jo var enig i statsministerens besvarelse, endda var glad for den og derfor tog den til efterretning, og at det så undrede statsministeren, at forespørgeren så ikke kunne bakke op om det her forslag til vedtagelse.

På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at spørge statsministeren, uden at det her skal blive sådan et slagsmål om ord – for det handler om værdier – om det ikke kan være lige så underligt, at statsministeren kan stemme sammen med et parti, som er grundlæggende uenig i det, statsministeren sagde i sin redegørelse.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det giver ikke et eneste sekund anledning til nogen betænkelighed. Forespørgslen er rejst som en forespørgsel til mig, hvor jeg bliver bedt om at svare på, hvad regeringens holdning er. Det har jeg givet udtryk for, og det tager et flertal i Folketinget så til efterretning. Det er da meget logisk.

I det, at man tager til efterretning, ligger der også, at man selvfølgelig kan mene noget andet end det, jeg har givet udtryk for. Jeg er blevet bedt om at svare på, hvad regeringens holdning er. Der er givet et meget klart svar, og det tager Folketinget til efterretning, selv om der er nogle, der ikke måtte være enige i svaret. Det synes jeg

ikke giver noget som helst problem. Jeg vil sige det på den måde: Ytringsfriheden står altså over enigheden.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, det sidste kan man jo kun være enig i.

Men det undrer mig bare. Vi har en forespørgselsdebat om et meget, meget konkret emne. Statsministeren svarer, udtrykker regeringens holdning, og grundlæggende set er der jo kun et parti, som er uenig, og som mener noget andet om det emne, vi debatterer. Det parti stemmer statsministeren sammen med i forslaget til vedtagelse. Det giver simpelt hen ingen mening og illustrerer, at man på en eller anden underlig måde går på mere end to ben faktisk, når man godt vil illustrere, at man øjensynligt har et værdifællesskab med Dansk Folkeparti, på trods af at man jo er uenig om det her meget grundlæggende emne.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså, jeg er nødt til at gentage, at der i denne forespørgsel er blevet spurgt om, hvad regeringens holdning er. Den er udtrykt meget klart, og så er den jo i virkeligheden ikke længere. De to regeringspartier har i øvrigt også givet udtryk for deres meget klare holdning. Men det, der er spurgt om her, er regeringens holdning, og det er der givet svar på.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg savnede i statsministerens besvarelse, at han også tog afstand fra alt det, Dansk Folkeparti har sagt i dag, for forespørgslen er jo stillet efter en historisk begivenhed, som vi er nogle der synes det var vigtigt at få markeret en stillingtagen til. Men der er jo sagt akkurat det samme i dag. Der er sagt ting, som at Koranen kan sammenlignes med »Mein Kampf«, og hvad har vi, fra alle dem, der har udtalt sig fra Dansk Folkepartis side i dag.

Jeg vil spørge, om statsministeren slet ikke har en kommentar til det, der er sagt i debatten i dag på det her punkt. Jeg mener, at det må kræve mindst en lige så klar afstandtagen, som da det kun handlede om en enkelt person. Nu handler det jo om regeringens afgørende støtteparti.